

Arrest

nr. 54 922 van 26 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die *loco* advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 augustus 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 9 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op onbekende datum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 04.08.2009 werd ingediend door:

*T., B. (R.R.: 000)
nationaliteit: Mongolië(Volksrepubliek)
geboren op 05.09.1964
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Aangezien betrokkene pas is aangekomen in België op 01.11.2008, en zij niet aantoonst dat zij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet zij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Het feit dat betrokkene Nederlandse lessen zou volgen en dat zij al over een degelijke kennis van het Nederlands zou beschikken, dat zij zich geïntegreerd zou hebben in de plaatselijke leef- en omgangscultuur, dat zij perfect zou kunnen communiceren met buurtbewoners, dat zij integraal zou zijn opgenomen in de plaatselijke gemeenschap en dat zij werkbereid zou zijn, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene gehuwd is met de heer O.S. (in het bezit van een B-kaart) vormt geen grond tot regularisatie. Om in aanmerking te komen voor een regularisatie in het kader van een huwelijk met een vreemdeling die toegelaten is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk, dient betrokkene te voldoen aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in het art.10 §1 eerste lid 4° van de wet van 15.12.1980. Bijgevolg kan dit element geen grond vormen voor een verblijfsregularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9bis, 10, § 1 en 12bis van de Vreemdelingenwet, *juncto* de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster stelt dat de beslissing ten onrechte voorhoudt dat zij niet voldoet aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. De aanvraag steunt onder meer op haar huwelijk met een vreemdeling die verblijfsrecht heeft op het Belgisch grondgebied. Zij verwijst naar haar huwelijk afgesloten op 5 november 2008. De verblijfsmachtiging op grond van het huwelijk met een verblijfsgerechtigde vreemdeling werd aldus geweigerd omdat verzoekster niet voldoet aan de

basisvoorwaarden van artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Voormeld artikel bevat volgende basisvoorwaarden: de echtgenoot moet toegelaten of gemachtigd zijn voor onbepaalde duur of gemachtigd zijn zich te vestigen; er bestaat een huwelijk of geregistreerd partnerschap en beide ouders zijn ouder dan 21 jaar. Verzoekster voldoet weldegelijk aan alle basisvoorwaarden. Haar echtgenoot is

in het bezit van een verblijfsmachtiging voor beperkte duur, er bestaat een huwelijk tussen beide partners en beiden zijn ouder dan 21 jaar. De bestreden beslissing voert dan ook ten onrechte aan dat verzoekster niet voldoet aan de basisvoorwaarden vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, minstens is het op grond van de bestreden beslissing niet uit te maken welke basisvoorwaarden door verzoekster niet worden nageleefd.

2.2 In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

"In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van art. 9bis, 10 §1 en 12bis van de wet van 15 december 1980, juncto art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt in een eerste onderdeel dat de bestreden beslissing foutief motiveert dat zij niet zou voldoen aan de voorwaarden van art. 10 §1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing geenszins stelt dat verzoekster niet zou voldoen aan de voorwaarden van art. 10 §1, eerste lid, 4° van voormelde wet.

De bestreden beslissing stelt:

"Om in aanmerking te komen voor een regularisatie in het kader van een huwelijk met een vreemdeling die toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk, dient betrokkene te voldoen aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in art. 10 §1, eerste lid, 40 van de wet van 15.12.1980. Bij gevolg kan dit element geen grond vormen voor een verblijfsregularisatie op basis van art. 9bis van de wet van 15.12.1980."

Hoewel de verwarring begrijpelijk is, geeft de bestreden beslissing heel duidelijk aan dat het huwelijk (met de heer O.S.) geen grond vormt voor een regularisatie op grond van art. 9bis van de wet van 15 december 1980, gelet op de toepassing van de criteria, zoals vermeld in de instructies d.d. 19 juli 2009. De bestreden beslissing suggereert enkel dat voormeld huwelijk mogelijks een grond voor regularisatie zou kunnen vormen op basis van art. 10 §1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980, maar stelt geenszins dat verzoekster niet zou voldoen aan deze voorwaarden.

Dit blijkt ontegensprekelijk uit een aandachtige lezing van de bestreden beslissing.

Het middel is wat dit onderdeel betreft aldus niet ernstig."

2.3 Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het eerste middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Er dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Verzoekster betwist het volgende motief in de beslissing: *"Het feit dat betrokkene gehuwd is met de heer O.S. (in het bezit van een B-kaart) vormt geen grond tot regularisatie. Om in aanmerking te komen voor een regularisatie in het kader van een huwelijk met een vreemdeling die toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk, dient betrokkene te voldoen aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in het art.10 §1 eerste lid 4° van de wet van 15.12.1980. Bijgevolg kan dit element geen grond vormen voor een verblijfsregularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980."*

In de bestreden beslissing wordt aldus uitdrukkelijk gemotiveerd dat een regularisatie in het kader van het huwelijk niet in aanmerking kan komen omdat zij niet voldoet aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Voormeld artikel bepaalt: *"Onder*

voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven: 4° de volgende familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen: - de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd

dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar.”

Verzoekster wijst op haar huwelijk met een vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf en het feit dat beiden ouder zijn dan 21 jaar. Dit wordt niet betwist door verweerder.

Waar verweerder in de nota met opmerkingen stelt: *“Hoewel de verwarring begrijpelijk is, geeft de bestreden beslissing heel duidelijk aan dat het huwelijk (met de heer O.S.) geen grond vormt voor een regularisatie op grond van art. 9bis van de wet van 15 december 1980, gelet op de toepassing van de criteria, zoals vermeld in de instructies d.d. 19 juli 2009. De bestreden beslissing suggereert enkel dat voormeld huwelijk mogelijks een grond voor regularisatie zou kunnen vormen op basis van art. 10 §1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980, maar stelt geenszins dat verzoekster niet zou voldoen aan deze voorwaarden.”*

De Raad stelt vast dat uit het motief in de beslissing: *“Om in aanmerking te komen voor een regularisatie in het kader van een huwelijk met een vreemdeling die toegelaten is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk, dient betrokkene te voldoen aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in het art.10 §1 eerste lid 4° van de wet van 15.12.1980”*, duidelijk blijkt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor regularisatie in het kader van haar huwelijk omdat zij niet voldoet aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet en er geenszins wordt ‘gesuggereerd’ dat haar huwelijk een grond voor regularisatie zou kunnen vormen op basis van voormeld artikel.

In tegenstelling tot verweerders betoog in de nota (dat de beslissing *“geenszins (stelt) dat verzoekster niet zou voldoen aan deze voorwaarden”*), blijkt uit de motivering in de beslissing dat verzoekster niet in aanmerking komt voor een regularisatie omdat zij niet voldoet aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

Waar verweerder stelt dat de verwarring begrijpelijk is en ‘suggereert’ dat het motief zo niet bedoeld is, merkt de Raad op dat deze eventuele bedoeling niet blijkt uit de beslissing.

Verzoekster toont de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Uit de motieven blijkt niet dat de feitelijke gegevens correct zijn beoordeeld of dat de feitelijke gegevens op kennelijk redelijke wijze zijn beoordeeld. Aan de weigeringsbeslissing, gesteund op een onjuist motief, kan niet worden verholpen door het invoeren van een zekere ‘verwarring’ in de motivering. Met een *a posteriori* motivering van verweerder in de nota kan door de annulatierechter geen rekening worden gehouden bij het uitoefenen van zijn wettigheidscontrole op de motieven.

Het middel is in die mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel(en) niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet

van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN